

■ Людзі і лёсы

ДАЧКА РЭПІНСКАГА «БЕЛАРУСА»

На кожную гадавіну з дня вызвалення Віцебска ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў — 26 чэрвеня — збіраліся разам віцебскія падпольшчыцы. Гэтую традыцыю заклала вядомая ў горадзе на Заходняй Дзвіне незабыўная Вера Сямёнаўна Кулагіна. Успаміналі мінулае, разважалі аб сучасным. А Праскоўя Сідараўна Калядзянкова (Шаўрова) абавязкова наладжвала канцэрт: спяваюча душэўна, самазбыўна, збіраючы гарачыя апладысменты. На жаль, няўмольны час забірае былых змагарак — сёлета на сустрэчу прыйшла толькі адна Галіна Аляксандраўна Дзярчак. Не дажыўшы некалькі дзён да 87 гадоў, у кастрычніку 2010-га пакінула гэты свет партызанка «Салавей», Праскоўя Калядзянкова, забраўшы з сабой усе свае спетыя і няспетыя песні...

Колькі сябе помніла Праскоўя, яна спявала — у святы і будні, дома і на працы. Нават у гады ваеннага ліхалецця. Не-здарма лясныя салдаты за звонкі голас, вясёлыя і задужэўныя песні дзячынцу называлі «Партызанка «Салавей»». Здабытымі ёю весткамі аб размяшчэнні і перамяшчэнні нямецкіх войскаў карысталіся партызаны брыгад Райцава, Пагарэлава, Біруліна. Яна была незамённым «вінцікам» у адладжаным механізме перадачы даных ад падпольшчыкаў да партызан — сувязной. Пад выглядам абмену солі, вязаных шкарпэтак, панчоха на прадукты Паша набіралася ў навакольныя вёскі, дзе ад яе пільнага позірку не маглі схаватца ніякія змяненні ў стане ворага. Партызанку не раз арыштоўвалі, але дзячынне ўдавалася і паліцаяў, і гітлераўцаў абвесці вакол пальца.

У чэрвені 1944 года, калі Чырвоная Армія заганала фашыстаў пад Віцебскам у «кацёл», адкуль ім было ўжо не вырывацца, сам горад ператварыўся ў пустыню: на вуліцах — ніводнага гараджаніна. 26 чэрвеня абласную сталіцу занялі нашы. І тады з разнастайных схаванак пачалі вылазіць людзі. З нямецкага бункера па вуліцы Горкага чырвонаармейцы дапамаглі выбарца Праскоўі і яе старэйшаму брату Парфірыю — таксама падпольшчыку. Насельніцтва вызваленага Віцебска перапісалі. Аказалася... 118 чалавек. У гэтым спіску Шаўрова Праскоўя значыцца пад нумарам 9. А да вайны ж тут пражывала 180 тысяч гараджан!

Пасля вызвалення былая партызанка і падпольшчыца актыўна ўдзельнічала ў аднаўленні разбуранага фашыстамі горада і зруйнаванага Віцебскага чыгуначна-га вузла: расчышчала завалы, укладвала рэйкі, шпалы, узводзіла вакзал, жылыя дамы. Доўгі час з мамай жыла ў вагоне, які стаў у чыгуначным парку. І пасля напружанай цяжкай працы бегла... на рэпетыцыі.

Насельніцтва вызваленага Віцебска перапісалі. Аказалася... 118 чалавек. У гэтым спіску Шаўрова Праскоўя значыцца пад нумарам 9. А да вайны ж тут пражывала 180 тысяч гараджан!

У першы ж пасляваенны год на Віцебскім вузеле нарадзіўся вядомы вакальны дуэт Пашы Шаўровай і Любы Камаровай

(Кондрат). Не адно пакаленне чыгуначнікаў Віцебшчыны апладзіравала яму. На кожным свяце абавязковы нумар — народныя песні ў іх выкананні. І так больш за трыццаць гадоў, пакуль здароўе дазваляла Любові Аляксееўне выходзіць на сцэну. Дуэт быў неаднаразовым дыпламантам усеасяжных, рэспубліканскіх і абласных аглядаў мастацкай самадзей-

Той самы «Беларус»

насці. Беларускія кінематаграфісты знялі пра спявачак дакументальны фільм, песні ў іх выкананні гукалі па радыё і на тэлебачанні. Пра арыстак не раз расказвала газета «Віцебскі рабочы».

Пасля распаду дуэта стала Праскоўя Сідараўна салісткай хору чыгуначнікаў, аб'ездзіла ўсё падраздзяленні Віцебскага аддзялення, навакольныя калгасы і саўгасы, радавала слухачоў і за межами рэспублікі.

— Дня не магу без песні, — гаварыла мне былая партызанка. — Ёю я выказваю свае пачуцці, ачышчаю, узвышаю душу. Спадаюцца, не толькі сваю, але і тых, хто мяне слухае.

А мумаж яе стаў гераічны чалавек — удзельнік фінскай кампаніі і Вялікай Айчыннай вайны, франтавік, узнагароджаны шматлікімі ордэнамі і медалямі, Аляксандр Гаўрылавіч Калядзянкоў. «Гаўры-

На здымку (злева направа): сын Аляксандр, Праскоўя Сідараўна, дачка Зіна і муж Аляксандр Гаўрылавіч Калядзянковы. (Здымкі з архіва сям'і Калядзянковых.)

лавіч» — так яна называла свайго мужа, а ён яе — «Панечка» (памянцхальна-ласкавае ад Праскоўі, Пашы). Вырасцілі сына і дачкушку, якія падарылі ім шэсць унукаў. Абое ўсё свядомае жыццё аддалі чыгунцы: Аляксандр Гаўрылавіч быў інжынерам энергзабеспячэння, а Праскоўя Сідараўна 46 гадоў адпрацавала бухгалтарам. Іх унукі і ўзялі ад бабুলі талент прыгожа спявача. Але трымаць у сабе песню, якая рвецца вонкі, ім не дазваляць гены не толькі бабুলі, але і прабабкі Ефрасіні Сямёнаўны і прадзеда Сідара Іванавіча Шаўровых, якія таксама мелі дар Божы. Калі яны спявалі разам, паслухаць збягалася ўся вёска Сахарава, што размяшчалася некалі непадалёку ад Віцебска, на беразе Заходняй Дзвіны.

Пачуў неяк знакамiты рускі мастак Ілья Яфімавіч Рэпін, як распявае сялянскі хлопец Сідар Шаўроў вершы Пушкіна і Лермантава. Менавіта распявае, а не чытае. Косіць і спявае, працуе ў полі і спявае, рыбачыць і спявае, проста ідзе па дарозе — і спявае... Гучна, з пачуццём! Залюбаваўся, пазнаёміўся і запрасіў да сябе ў маёнтак Здраўнёўна, які ён купіў у 1892 годзе на грошы, вырачаныя ад продажу карціны «Запарожжы пішучы пісьмо турэцкаму султану». (А набыў карціну за 35 тысяч рублёў асабіста расійскі імператар Аляксандр III).

Тры дні пазіраваў Сідар Шаўроў мастаку. У выніку нарадзілася карціна «Беларус», якая і сёння экспануецца ў Дзяржаўным Рускім музеі ў Санкт-Пецярбургу. Прыгожы хлопец стаіць на мастках, адкінуўшыся на парэнчы, і ўпаўнена, з пачуццём уласнай годнасці глядзіць на

свет... У створаным Рэпіным вобразе пакарае ўсё: пастава беларуса, дапытлівы яго позірк з гарзэлівым агенчыкам, прывабная ўсёмешкай. Ён змяняў у свой час уяўленне сучаснікаў аб беларусах як аб забітых, пакарлівых істотах, з каўтуном у валасах... Невыпадкова гэтая работа лічыцца лепшым сялянскім партрэтам у рускім жывапісе.

Тры дні пазіраваў Сідар Шаўроў мастаку. У выніку нарадзілася карціна «Беларус», якая і сёння экспануецца ў Дзяржаўным Рускім музеі ў Санкт-Пецярбургу.

Дарэчы, Ілья Яфімавіч «падгледзеў» у Шаўрова склеп, які потым змайстраваў у сябе. Бывала, Праскоўя Сідараўна адзіла экскурсіі па музеі-сядзібе Ільі Рэпіна, расказваючы не толькі пра гісторыю стварэння карціны «Беларус», спісанай з уласнага бацькі, але і пра здраўнёўскі бярозавік. Побач расце шмат беластвольных дрэў. Яны шчодро дзеліцца сваім сокам, з якога мастака навучылі гатаваць квас. У шаўроўскім склепе ён заўсёды заставаўся халодным, нават у сякмоту.

Праскоўя Сідараўна, як казалі ёй мама, мела бацькавыя бровы, нос і падбродка. А вось яе сын Аляксандр — копія дзеда. Можна параўнаць фотаздымкі і карціну і ўпаўніцца ў падабенстве. Моцныя ўсё ж гены ў «Беларуса»!

Унучка Праскоўі Сідараўны Наташа, калі вучылася ў 10-м класе і ўдзельнічала ў конкурсе работ «Лёс сямі ў лёсе краіны», напісала гісторыю свайго роду. Ёй сваімі ўспамінамі дапамагла бабуля. Цяпер бабунін апавед будзе перадавацца з пакалення ў пакаленне...

Таццяна КУЗЬМІЧ.

■ Ад нашага стала — ваму

Далікатэс для гурманаў

Хутка на паліцах беларускіх крам з'явіцца сапраўдны далікатэс — вэнджаныя і марынаваныя перапіліныя яйкі. Іх пачала выпускаць Салігорская птушкафабрыка. Новая прадукцыя з'явіцца імпартызамішчальнай. Раней яе даводзілася завозіць з-за мяжы.

Як адзначыў дырэктар фабрыкі Барыс Зінчук, пробная партыя як паступіла ўжо ў аічынную гандлёвую сетку. З цягам часу мяркуецца пастаўляць новую прадукцыю і ў Расію. У перспектыве плануецца разнастайны асартымент за кошт распрацоўкі новых відаў прадуктаў з яек. Дарэчы, сёння 50% прадукцыі разлізуюцца ў Мінску, а другая палова — ва ўсіх рэгіёнах Беларусі.

Пра якасць салігорскіх вырабаў сведчыць і той факт, што фабрыка пастаўляе іх у беларускую сетку хуткага харчавання «МакДональдс» на працягу некалькіх гадоў, а цяпер рыхтуецца стаць партнёрам расійскага «МакДональдса». Праўда, пакуль казаць пра нейкія канкрэтныя тэрміны рана. Нядаўна прадпрыемства прайнспектавала расійскія спецыялісты. Яны засталіся задаволенымі працэсам вытворчасці, санітарным станам. Але да падпісання пагаднення, неабходна прайсці яшчэ некалькі праверак і выканаць адпаведныя рэкамендацыі.

Дадам, што птушкафабрыка выпускае і курныя паўфабрыкаты. Але ўсё ж асноўная крыніца даходу — яйкі, у тым ліку і добра вядомыя «Маладзецкія».

Апошнім часам вытворчасць курных яек наблізілася да 300 млн штотгод.

Рэнтабельнасць курных яек — 16%, продажаў — 13%. Але рэнтабельнасць прадпрыемства меншая — 4%. Справа ў тым, што птушкафабрыка ўзводзіць шмат новых аб'ектаў, у тым ліку і птушнік для ўтрымання больш як 300 тыс. нясушак. Акрамя асабістых сродкаў для будаўніцтва, закупкі абсталявання, выкарыстоўваюцца банкаўскія крэдыты, па якіх даводзіцца своечасова пагашаць працэнты.

Дарэчы, раней прадпрыемства асвоіла курныя яйкі вэнджання і марынавання, якія прыйшліся даспадобы аічынным і замежным спажывучам.

Таццяна ЛАЗОЎСКАЯ

■ А не шкодзь!

Дарагая рыбалка

На Нёмане дзяржінспектары затрымалі пяць маладых людзей ва ўзросце ад 16 да 19 гадоў, якія незаконна здабывалі рыбу пры дапамозе... аконнай фіранкі. Такім незвычайным спосабам яны паспелі зловіць 45 асобін рыб розных відаў і шэсць ракаў — іх знайшлі ў машыне, на якой прыехалі парушальнікі. Пасля падліку шкоды высветлілася, што яна складае каля 17 мільёнаў рублёў. Апроч таго, у дачыненні да маладых людзей можа быць заведзена крымінальная справа.

Тое ж можа чакаць і браканьёраў са Слонімскага раёна. Тры мужчыны лавілі рыбу і ракаў спецыяльнай сеткавай прыладай у форме прызмы, а чацвёрты адносіў здабычы да аўтамабіля. Яго і затрымалі дзяржінспектары. У гэты час хаўруснікі, якія знаходзіліся на процілеглым беразе, кінулі сваю

прыладу і збеглі ў лес. Тым не менш аднаго з парушальнікаў ужо апазналі па відэазапісе, асобы астатніх устанавіваюцца. Шкода, нанесеная ў выніку незаконнай здабычы 53 асобін рыб розных відаў і 389 ракаў, ацэнена ў 105 мільёнаў рублёў, паведамілі ў Дзяржаўнай інспекцыі аховы жывёльнага і

расліннага свету пры Прэзідэнце Рэспублікі Беларусь.

А вось у дачыненні да парушальніка, які рыбаваў на рацэ Іпучэ ў Добрушскім раёне, крымінальную справу ўжо завялі, нягледзячы на тое, што той выплаціў суму нанесенай шкоды. Браканьёр на дробязі не размяняваўся, лавіў рыбу ў прамысловых маштабах. За ноч пры дапамозе крыгі здабыў каля 800 асобін рыбы, якую і канфіскавалі дзяржінспектары. Памер шкоды ўзражае — 130 мільёнаў рублёў.

Сяргей РАСОЛЬКА

■ 3 жыццзя кантрабандыстаў

«П'ЯНЫЯ» МІЛЬЁНЫ

За 2 дні магілёўскія праваахоўнікі канфіскавалі кантрабанднай гарэлкі і брагі амаль на 80 мільёнаў рублёў

Не атрымалася падзарабіць на расійскай гарэлцы жыхару Паўночнай Асеці, грузавік якога затрымалі ў Бабруйскім раёне.

— У мужчыны былі дакументы на перавозку піламетраў у Уладзікаўказа ў Бабруйск, але ў прычэпе за дошкамі аказалася гарэлка больш чым на 30 мільёнаў рублёў без акцызных марак. Кантрабандна канфіскавана, а правапарушальніка чакае штраф да 40 базавых велічын.

Адказваць па законе прыйдзеца і чатыром жыхарам груз канфіскаваны, а з правапарушальніка ў бюджэт спягнана 15 мільёнаў рублёў штрафаў.

Тым часам у Мсціслаўскім раёне на дарозе, якая мяжуе з Расійскай Федэрацыяй, супрацоўнікі аддзяленняў мясцовага РАУС правярылі падарозны мікрааўтобус «IVECO TURBO DAILY». У ім пенсіянер з Салігорскага раёна веў 800 бутэлек расійскай гарэлкі на агульную суму амаль 45 мільёнаў рублёў.

Кантрабандна канфіскавана, а правапарушальніка чакае штраф да 40 базавых велічын.

Адказваць па законе прыйдзеца і чатыром жыхарам груз канфіскаваны, а з правапарушальніка ў бюджэт спягнана 15 мільёнаў рублёў штрафаў.

«гарэлкі». Па словах намесніка начальніка аддзела аховы правапарадку УАПП УУС Магілёўскага аблвыканкама Вячаслава Каўтунова, у іх канфіскавана амаль 300 літраў брагі. Парушальнікаў таксама чакае штраф у памеры ад 5 да 30 базавых велічын.

Дарэчы, з пачатку года супрацоўнікі міліцыі пазбавілі самагоншчыкаў вобласці 50 тон брагі, 137 тон фальсіфікаванай алкагольнай прадукцыі і 68 самагонных апаратаў. На вытворцаў «вадкай валюты» складзены 951 працэкол аб адміністрацыйным правапарушэнні.

Налі ЗІГУЛЯ

■ Наўздагон

АЦАЛІ МЯНЕ, КРЫНІЧКА

Да славурых магілёўскіх крыніц у слаўгарадскай адселенай вёсцы Кліны і клімавіцкай Новы Дзедзін на Макаёе прыйшлі тысячы паломнікаў

Даведна «Звязды»

14 жніўня праваслаўныя адсяткавалі першы Спас, які называюць Мядовым (Мядовікам), альбо Макаёем. Паводле паданняў, свята з'явілася пасля таго, як у разгар страшнай эпідэміі жыхары Канстанцінопаля вынеслі з храма Святой Сафіі цасіцкую крыжы, на якім быў укрываваны Ісус Хрыстос, і асвяцілі вадамі і калодзежы. І здарыўся чудзавара, якая забрала тысячы жыццяў, пакінула горад.

Слаўгарадскія міліцыянеры ледзь паспелі пачаць праз пантонны мост цераз рэчку Сож машыны, якія накіроўваліся да Блакітнай крыніцы. Некаторым прыйшлося чакаць у чарзе каля гадзіны, каб нарэшце дакрануцца да гаючай вады. На аўтастаянцы, якую яшчэ напярэдадні свята падрыхтавалі супрацоўнікі ДАІ, не было вольнага месца. Акрамя асабістага транспарту, у гэты дзень амаль праз кожныя паўгадзіны паміж Слаўгарадам і Блакітнай крыніцай курсіравалі аўтобусы. Па прыблізных падліках, у гэты дзень тут павяляла каля 30 тысяч чалавек з Беларусі, Расіі і нават Турцыі.

Па паданнях, з Блакітнай крыніцы пачалося хрышчэнне радзімічаў, калі ў 984 годзе войска Уладзіміра Краснае Сонеіка пабіла іх на рацэ Пясчанка ў некалькіх кіламетрах ад гэтага месца. Дагэтуль тут адбываліся язычніцкія абрады. Вада ў крыніцы лічыцца гаючай, шматлікіх хворых і недарэдных багатаў на мікраэлементы. У народзе шмат гавораць пра выпадкі чужоўнага ачалення. Кожны год на Макаёе тут адбываецца набажэн-

Фотаздымкі Д.І. ЗВЯЗДЫ

ГОРА АД ПРАЗМЕРНАЙ ДАВЕРЛІВАСЦІ

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

— На жаль, злачыныні ведаюць пра тое, што нашы пахлыбля беларусы не давяраюць банкам і часта захоўваюць свае зберажэнні дома, — ажа намеснік начальніка ўпраўлення прафілактыкі МУС Сяргей КРАСУЦКІ. — У чымсьці іх можна зразумець, улічваючы сумны савецкі вопыт, калі многія з нашых старых страцілі значныя сумы. Але адначасова не варта забываць, што падобныя паводзіны правакуюць асоб з крымінальнымі схільнасцямі на здзяйсненне злачыністваў.

«МОЖНА ПАПІЦЬ ВАДЫ?»

Сяргей Красуцкі прыводзіць прыклады двух самых распаўсюджаных варыянтаў злачыністваў супраць пенсіянераў. Першы — злачынечным спосабам імігнацца патрапіць у жыллі пенсіянера. Ён можа прадставіцца сааработнікам, або напрасіцца папіць вады, або прапанаваць на продаж хадавыя тавары: халатны, сумачкі, ручнікі ці дробную бытавую тэхніку — фены, міксеры і іншае. Звычайна ў гэтым выпадку дзейнічаюць двое ці больш злачынцаў. Пакуль адзін адцягвае ўвагу гаспадары, другі праводзіць «рэвізію» грашовых зберажэнняў. Прычым яны, як правіла, выдатна ведаюць усе схаванкі, куды старыя людзі могуць пакласці грошы (звычайна гэта блязна ці які-небудзь кубак), і ў лічаныя хвіліны знаходзяць іх.

ВАМ «ПАДАРУНАК»!

Другі варыянт — завадованне грашмыа шляхам махлярства. Часцей за ўсё гэта адбываецца таксама ў кватэры пахлыбога чалавека. Напрыклад, яму прапануюць купіць «за бяспэкан» каструлі, нажы, біялагічна актыўныя дабакі і г.д. Пры гэтым тавары, якія рэальна каш-

туюць, дапусцім, 20 тысяч рублёў, прадаюцца за 200 тысяч. Або на вуліцы міліяя юнакі «дораць» пенсінерцы чайнік (прас, фен...) — у гонар юбілею сваёй фірмы. «Вам толькі трэба аплаціць падатак на дабаўлены кошт...» У выніку — памер падатку аказваецца большым за кошт чайніка.

ВЫ — ПЕРАМОЖЦА КОНКУРСУ!

Яшчэ адным распаўсюджаным спосабам махлярства з'яўляецца так званы «розыгрыш». На мабільны тэлефон або па пошце чалавеку (у тым ліку гэта датычыцца і пенсінеру) прыходзіць інфармацыя аб тым, што ён з'яўляецца пераможцам якога-небудзь конкурсу і ў якасці прызы яму належыць альбо аўтамабіль, альбо буйная грашовая сума. Для атрымання гэтага выйгрышу неабходна перавесці пэўную грашовую суму на рахунак у банку, нібыта ў якасці збору (пошліны, падатку). Само сабой зразумела, што не варта давяраць такім сумнітым паведамленням. Лепш ўспомніць старую прымаўку аб тым, што бясплатны сыр бывае толькі ў пастцы.

ПСЕЎДАВЫПЛАТЫ

У апошнія гады з'явіўся і такі шлях падману пахлыблых людзей. Ашуканцы пад выглядам супрацоўнікаў аддзела сацыяльнай абароны або іншых арганізацый сацыяльнай сферы могуць хадзіць па кватэрах, паведамляючы пенсіянерам, што напярэдадні святочнай даты (часцей за ўсё гэта 9 Мая, Новы год) нейкая «афіцыйная арганізацыя» праводзіць буйную грашовую выплаты пенсіянерам, ветэранам вайны і працы і іншым ільготным катэгорыям насельніцтва. У пацярджанне сваіх слоў злачынцы дэманструюць нейкае апавяшчэнне на атрыманне гро-

шай на імя гэтага пенсіянера. Падману ў тым, што пенсіянеру спачатку прапануюць унесці перадаплату для тэрміновага афармлення дакументацыі. Прычым аддаць гэтыя грошы варта неадкладна, інакш выплат не будзе. І даверлівыя пахлыбля людзі перадаюць назапашаныя сродкі аферыстам.

«АЛЕГ ІВАНАВІЧ? З ВАШЫМ СЫНАМ НЯШЧАСЦЕ...»

У апошні час атрымала распаўсюджанне яшчэ адна схема падману (асабліва, як удакладняюць спецыялісты, гэта датычыцца Расіі, але рана ці позна ўсё новыя схемы прыходзяць і да нас). Ноччу ў кватэры пенсіянера раздаецца званок. Чалавек на тым канцы провада прадстаўляецца супрацоўнікам міліцыі і, не даўшы апамятацца, аб'яўляе, што сын пенсіянера (унук, пляменнік ці іншы сваяк — магчымы варыянт) трапіў у дарожна-транспартнае здарэнне альбо збіў чалавека і цяпер знаходзіцца ў аддзяленні міліцыі. Для таго, каб яго адпусцілі, неабходна перадаць пэўную суму сваякам пацярпела ў якасці кампенсатцыі. Прызначаецца час і месца сустрэчы — і даверлівы пенсіянер, не маючы часу або магчымасці правярць гэты факт непасрэдна ў сваякоў, сам перадае грошы ў рукі махляроў...

Злы жарт з пахлыблых людзей можа згуляць і няведанне сучасных тэхналогій. Так, у наш век неабавязкова перадаваць ашуканцам наяўныя грошы. Часам для гэтага дастаткова даць нумар рахунку (ці банкаўскай карты) або паведаміць свае пашпартныя даныя.

ЯК НЕ СТАЦЬ АХВЯРАЙ?

Распазнаць махлярлоў бывае нялёгка, бо гэтыя людзі, як правіла, выглядаюць прыемнымі, інтэлігент-

ДА ВЕДАМА

У гэтым годзе ў параўнанні з мінулым на 75% павялічылася колькасць махлярстваў супраць пахлыблых людзей. Усяго ў Беларусі за студзень—ліпень у дачыненні да людзей, старэйшых за 60 гадоў, было здзейснена 36 разбояў і 135 махлярстваў, 3524 крадзяжы, 42 забойствы, 53 цяжкае цялеснае пашкоджанні, 243 рабаванні.

нымі, выклікаюць давер і прыхільнасць.

— Не трапіць у іх «сеткі» можна толькі адным спосабам: не пуская на парог няпрошаных «гасцей», а лепш — наогул не адчыняць дзверы незнаёмікам, — раіць Сяргей Красуцкі. — Неабходна папрасіць іх пачакаць, каб ператэлефанаваць у той жа тэрытарыяльны цэнтр сацыяльнага абслугоўвання і правярць, ці накіроўваў ён такіх супрацоўнікаў па гэтым адрасе. Запомніце: камунальныя службы не накіроўваюць сваіх супрацоўнікаў з «абходам» па дамах, каб паведаміць пра нейкія змены ў сваёй працы. Ім прасцей гэта зрабіць па іншаму: усю інфармацыю грамадзяне могуць знайсці на дошцы аб'яў у пад'ездзе. Таму выпадковыя «адрасныя» візітёры — падстава для сумненняў.

Акрамя таго, намеснік начальніка ўпраўлення прафілактыкі МУС раіць усё-такі пачаць больш даваць банкам. Калі грошы будуць ляжаць на рахунку — іх у вас ніхто не выкрадзе. А пенсію лепш атрымліваць на банкаўскую пластыкавую картку і здымаць па частках. Гэта больш бяспечна, чым атрымаць адразу ўсю суму на пошце і такім чынам, магчыма, апынуцца ў полі пільнай увагі людзей з крымінальнымі схільнасцямі.

Святлана БУСЬКО.